

РЕШЕНИЕ

№ 5724

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **4617** по описа за **2012** година докладвано от съдия Калина Арнаудова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от [фирма] срещу решение от 27.02.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 17581 по описа за 2011 г., Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 2-ри състав. С решението съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № 22-2202852 от 18.05.2011 г. издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда С.“ – [населено място], с което на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) на [фирма] наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500, 00 лв. за нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 4 от КТ.

Касаторът, чрез процесуалният си представител, сочи, че решението е постановено в нарушение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Излага, че на едноличния търговец в нарушение на закона е наложено административно наказание „глоба“ вместо предвиденото в чл. 83, ал. 1 от ЗАНН – „имуществена санкция“. Наред с това районният съд, при преценката си за маловажност на случая не е извършил служебна проверка относно приложимостта на чл. 28 от ЗАНН. Счита, че текста на чл. 415в от

КТ не дерогира приложението на чл. 28 от ЗАНН, а всяка от тези норми е приложима самостоятелно. Районния съд не е взел предвид и факта, че в НП не е посочена нарушена законова разпоредба, съгласно изискването на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Цитираният в НП като нарушен нормативен акт не съществува в правния мир с наименованието под което е изписан. Едва в мотивите на съдебното решение съдът е квалифицирал извършеното деяние като нарушение на чл. 63, ал. 2 от КТ, с което е променил правната квалификация приета от наказващия орган извън предоставените му от закона правомощия. Предвид изложеното моли съда да отмени решението на СРС и потвърденото с него наказателното постановление.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда С.“ – [населено място], чрез процесуалния си представител, моли съда да отхвърли касационната жалба и да остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата и счита, че решението на районния съд е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

За да постанови решението си районният съд е извършил проверка на издаденият АУАН и НП. Съдът е описал фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена същата. Въз основа на установената фактическа обстановка съдът е формирал и правните си изводи, въз основа на които е потвърдил оспореното НП. Съдът е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, АУАН и оспореното НП са съставени и издадени от компетентни органи и съдържат изискуемите съгласно чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН реквизити. По съществуващото на спора е пиел, че от страна на жалбоподателя е осъществен състава на административно нарушение по чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 4 от КТ, като работодателят не е връчил копие на хартиен носител от заведеното уведомление по чл. 62, ал. 4 от КТ на С. Р. С. преди постъпването му на работа. Посочил е, че съгласно разпоредбата на чл. 414, ал. 1 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500, 00 до 15 000, 00 лв. В конкретния случай е счел, че жалбоподателят е нарушил задълженията си, предвидени в КТ, където изрично е посочено съгласно чл. 63, ал. 2, че работодателят няма право да допуска до работа работника и служителя,

преди да му предостави документите по ал. 1. Един от документите, посочени в чл. 63, ал. 1 от КТ е копие на хартиен носител от заверено уведомление по чл. 62, ал. 4 от КТ. Изложил е, че наложената глоба на [фирма] е в минималния, предвиден в закона, размер от 1 500, лв. и по аргумент от чл. 27, ал. 5 от ЗАНН съдът не разполага с възможност да я намали. Като краен извод съдът е потвърдил НП, като е счел, че са при издаването му са спазени процесуалните изисквания и е приложен правилно материалният закон.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е незаконосъобразно. Налице е релевираното касационно основание – нарушение на закона. Ето защо, касационната жалба е основателна, а обжалваното съдебно решение, като и оспореното НП, следва да бъдат отменени, предвид следните съображения:

Видно от спорното НП, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ на [фирма], в качеството му на работодател, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500, 00 лв. за нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 4 от КТ. Съгласно нормата на чл. 414, ал. 1 от КТ работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500, 00 до 15 000, 00 лв. В случая наложеното с НП административно наказание „глоба“ на [фирма] е в противоречие с чл. 83 от ЗАНН. В производство по реализиране на административно-наказателна отговорност, ЗАНН приравнява едноличните търговци към юридическите лица. Нормата на чл. 83, ал. 1 от ЗАНН предвижда, че „в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност“. Дори и ЕТ да е търговец - физическо лице по Търговския закон, то в производството по реализиране на административно-наказателна отговорност на същия се налага имуществена санкция, която е вид безвиновна отговорност. Доколкото в случая е безспорно, че субектът на нарушението е едноличен търговец, то отговорността на същия е обективна и предвиденото в разпоредбата на чл. 414, ал. 1 от КТ наказание е имуществена санкция, а не глоба. Характерът на двата вида отговорност е различен и обусловен от различни материалноправни предпоставки. Визираната разлика е съобразена от законодателя, който е регламентирал в специалните закони и в общия ЗАНН, административни наказания за административни нарушения извършени от физически лица и съответно имуществени санкции за административни нарушения, извършени от юридически лица и еднолични търговци. Като не е съобразил спецификата на административнонаказателната отговорност на наказаното лице, което има качеството на ЕТ, административно наказващият орган е допуснал нарушение на закона. Районният съд без да установи посочената незаконосъобразност на НП, е постановил решение за потвърждаването на НП.

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваното решение, като неправилно, следва да бъде отменено, като бъде постановено друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено процесното НП.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав,

след съвещание,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 27.02.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 17581 по описа за 2011 г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 2-ри състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-2202852 от 18.05.2011 г. издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда С.“ – [населено място], с което на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414 , ал. 1 от Кодекса на труда на [фирма] наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500, 00 лв. за нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 4 от Кодекса на труда, и вместо него, постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-2202852 от 18.05.2011 г. издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда С.“ – [населено място], с което на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414 , ал. 1 от Кодекса на труда на [фирма] наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 500, 00 лв. за нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 4 от Кодекса на труда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.